

Sygn. akt VIII U 1868/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Anna Capik-Pater
Protokolant:	Agata Kędzierawska

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018 r. w Gliwicach

sprawy H. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

przy udziale osoby trzeciej której praw i obowiązków dotyczy zaskarżona decyzja K. Ł.

o prawo do niezrealizowanego świadczenia

na skutek odwołania H. P. (P.)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 30 kwietnia 2018 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 30 kwietnia 2018 roku w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej H. P. (P.) prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej J. W..

(-) SSR del. Anna Capik-Pater

Sygn. akt VIII U 1868/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 kwietnia 2018 r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonej H. P. (P.) prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej J. W., ponieważ zgłosiła ona wniosek po tym jak świadczenie zostało wypłacone.

Z powyższą decyzją nie zgodziła się ubezpieczona. Wniosła odwołanie, w którym domagała się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do spornego świadczenia. Wskazała, że osoba, która otrzymała świadczenie po zmarłej J. W. nie miała podstaw do jego odebrania.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. W. była uprawniona do renty rodzinnej. Miała córki – K. Ł. oraz ubezpieczoną H. P.. W dniu 7 maja 2014 r. sporządziła testament w formie aktu notarialnego, w którym wydziedziczyła córkę K. Ł.. J. W. zmarła w dniu 3 kwietnia 2018 r.

Przed śmiercią J. W. mieszkała razem z ubezpieczoną. Prowadziła razem z nią gospodarstwo domowe. Pozostałym osobami, które mieszkały z J. W. były dzieci ubezpieczonej oraz jej mąż.

Natomiast córka K. Ł. nie mieszkała ze zmarłą matką w 50 letnim okresie poprzedzającym jej śmierć.

W dniu 5 kwietnia 2018 r. K. Ł. wystąpiła z wnioskiem o wypłatę niezrealizowanego świadczenia. Twierdziła, że przysługuje jej „taka malutka rekompensata”. We wniosku nie wskazano innych osób uprawnionych do świadczenia.

W dniu 20 kwietnia 2018 r. organ rentowy wydał decyzję, w której przyznał K. Ł. prawo do niezrealizowanego świadczenia za okres od 1 kwietnia 2018 r. do 30 kwietnia 2018 r.

W dniu 25 kwietnia 2018 r. do organu rentowego wpłynął kolejny wniosek o wypłatę niezrealizowanego świadczenia, złożony przez drugą córkę – tj. ubezpieczoną.

Zaskarżoną decyzją z 30 kwietnia 2018 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do wypłaty spornego świadczenia z przyczyn wyżej wskazanych.

Powyższy stan faktyczny był bezsporny i wynikał z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego; kopii akt notarialnego (k.4); zeznań ubezpieczonej złożonych na rozprawie w dniu 12 września 2018 r. (k.20); zeznań K. Ł. złożonych na rozprawie w dniu 12 grudnia 2018 r. (k.25-26).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Przedmiotem sporu w niniejszym postępowaniu było ustalenie, czy ubezpieczona jest uprawniona do niezrealizowanego świadczenia emerytalno-rentowego po zmarłej matce- J. W.. W zaskarżonej decyzji organ rentowy odmówił ubezpieczonej wypłaty spornego świadczenia, podnosząc, że w decyzji z 20 kwietnia 2018 r. prawo do tego świadczenia przyznał już drugiej córce zmarłej, tj. K. Ł..

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2018.1270), w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba. Natomiast w myśl ust. 2 ww. przepisu, osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła.

Z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego wynika, że przed śmiercią J. W., faktycznie mieszkała i prowadziła z nią wspólne gospodarstwo domowe ubezpieczona, a nie druga córka – K. Ł.. Jednocześnie to K. Ł. została uznana przez organ rentowy za osobę uprawnioną do spornego świadczenia. W ocenie Sądu, stanowisko to jest błędne, ponieważ przesłanki do otrzymania niezrealizowanego świadczenia spełniła ubezpieczona, a nie jej siostra.

Rozpatrując niniejszą sprawę Sąd orzekający ma również na uwadze wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 lutego 2006 r. (sygn. akt III AUa 2981/04), zgodnie z którym w myśl art. 136 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS świadczenie powinno być wypłacone tej osobie, która faktycznie zalicza się do pierwszej kategorii

uprawnionych, nawet jeśli inni zainteresowani uprzedzili ją w złożeniu stosownego wniosku. W niniejszej sprawie bez wątpienia tą osobą jest ubezpieczona.

Z tych też względów na podstawie art. 477¹⁴§2 Sąd zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego i przyznał ubezpieczonej prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłej matce J. W..

(-) SSR del. Anna Capik-Pater